

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **P. V. T.**, zast. JUDr. Zdeňkem Veberem, advokátem se sídlem v Plzni, Purkyňova 10, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 9. 2019, č. j. MV-114161-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 1. 2020, č. j. 30 A 116/2019 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.
- II. Žalobci **se** **u**kládá zaplatit **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.
- III. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby **ve lhůtě patnácti dnů** ode dne doručení tohoto usnesení **z**aplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, č. j. OAM-53573-25/ZM-2018 ze dne 24. 5. 2019, o neudělení souhlasu se změnou zaměstnavatele podle § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) z důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

[2] Proti napadenému rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl (dále jen „napadený rozsudek“).

[3] Rozsudek krajského soudu následně žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl kasační stížností ze dne 9. 4. 2020 a zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel odůvodnil tím, že v návaznosti na napadené rozhodnutí mu správní orgány uloží, aby opustil území České republiky, popř. mu bude uloženo správní vyhoštění včetně zákazu pobytu na území. Není důvod, aby byl nucen opustit území České republiky, jejíž zájmy nikterak neohrožuje. Přiznáním odkladného účinku by mu byla dána možnost řádně hájit své zájmy v soudním a správním řízení. V případě, že by napadené rozhodnutí bylo zrušeno, stěžovatel nebude disponovat dostatečnými prostředky, aby se z Vietnamu vrátil zpět do České republiky. Tím by byl fakticky ze sociálních důvodů zmařen jeho případný úspěch v soudním řízení. Ve Vietnamu má rodinu, která je na jeho výdělků v České republice ekonomicky závislá. Po celou dobu svého pobytu na území České republiky řádně plnil své zákonné povinnosti a závěry žalované v napadeném rozhodnutí nemají oporu v zákoně.

[5] Stěžovatel dále namítá, že přiznání odkladného účinku je hospodárnější i pro Českou republiku, jelikož správní orgány nebudou nuceny nadále pokračovat v dalších řízeních, tj. ukládat povinnosti opustit území či správní vyhoštění. I proti těmto rozhodnutím je žalobce připraven se bránit všemi právními prostředky.

[6] Ačkoliv k opuštění území může být stěžovatel donucen až na základě rozhodnutí o správním vyhoštění, není z různých důvodů nereálné, že ke správnímu vyhoštění dojde, a proto absence bezprostřední hrozby vyhoštění není důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 177/2015 - 24, podle kterého nedojde-li k odkladu právních účinků, stěžovatel nebude oprávněn pobývat na území České republiky. Povinnost vycestování totiž nevzniká až rozhodnutím o správním vyhoštění, to je až následným prostředkem souvisejícím s nelegálním pobytem, nýbrž již právní mocí rozhodnutí, jímž nebylo prodlouženo povolení k pobytu. V případě nepřiznání odkladného účinku dojde k nepřiměřenému zásahu do ústavního práva na spravedlivý proces stěžovatele. Součástí tohoto práva je podle judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-11) i možnost být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu pokyny. Přiznání odkladného účinku nezpůsobí jiným osobám větší újmu, než která hrozí žalobci.

[7] Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že řízení o žádosti o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty nezakládá cizinci na území pobytové oprávnění. Dochází jím pouze ke změně zaměstnavatele v rámci již vydané zaměstnanecké karty, tj. k legalizaci výkonu práce. Až rozhodnutím o neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty (mimo jiné) může dojít k zániku platnosti zaměstnanecké karty a až tímto okamžikem není cizinec oprávněn pobývat na území. Závažná újma by mohla stěžovateli vzniknout až v případě správního vyhoštění, o němž je rozhodováno v samostatném správním řízení, kde jsou procesní záruky umožňující předejít vážné újmě. Žalovaná dále odkázala na usnesení Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32, podle něhož nelze návrhu na přiznání odkladného účinku vyhovět pouze s ohledem na právo na spravedlivý proces bez dalších individualizovaných závažných okolností, které mohou mimořádně odložit účinky pravomocného rozhodnutí. Podle § 172a zákona o pobytu cizinců lze zajistit účast u jednání před soudem pomocí videokonferenčního zařízení. Stěžovatel může požádat o udělení krátkodobého víza a požádat soud o nařízení jednání v době jeho platnosti. Se zástupcem se lze spojit pomocí moderních prostředků komunikace srovnatelně osobnímu setkání bez zvýšených nákladů na komunikaci.

[8] Podle § 107 s. ř. s. „*kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně*“.

[9] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*“.

[10] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Jedná se tedy o výjimku z pravidla, aplikovatelnou pouze v případech, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[12] Předmětem řízení v nyní projednávané věci je neudělení souhlasu se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty. Důsledkem napadeného rozhodnutí žalované tak sice bylo, že stěžovatel neobdržel souhlas se změnou zaměstnavatele, bezprostředním následkem nabytí právní moci rozhodnutí však není to, že by stěžovatel byl státní mocí nucen území České republiky opustit. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu by k tomu mohlo dojít až při uložení správního vyhoštění s vymezením doby, po kterou by mu nebylo umožněno vstoupit na území členských států Evropské unie. Napadené rozhodnutí žalované v tomto řízení neukládá stěžovateli povinnost vycestovat ani ho nenutí pobývat na území České republiky nelegálně.

[13] Namítá-li stěžovatel, že, nedojde-li k odkladu právních účinků, nebude oprávněn pobývat na území České republiky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne

27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 177/2015 - 24), odkazuje Nejvyšší správní soud na ustálenou judikaturu, podle níž napadené rozhodnutí neznamená, že stěžovatel nemůže zažádat o jiné pobytové oprávnění, a získat tak na území České republiky legální pobytový status. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 1 Azs 156/2017 – 21, nebo ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38; obdobně viz usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32).

[14] Nejvyšší správní soud se zároveň ztotožňuje se závěry judikovanými v usnesení ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32, že *„návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu nelze vyhovět, opírali se pouze o obecnou argumentaci právem na spravedlivý proces (právo osobně se účastnit řízení, být v úzkém kontaktu se svým zástupcem), aniž by zde byly další, individualizované a závažné okolnosti, které mimořádně vyloučení účinků pravomocného správního rozhodnutí odůvodňují.“*

[15] Odkazuje-li stěžovatel na usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, je nutno uvést, že nosným důvodem, pro který Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu, bylo to, že stěžovatel tvrdil, že má v České republice vytvořeno veškeré rodinné, sociální a pracovní zázemí a v důsledku rozhodnutí o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu by byl nucen opustit společně se svou těhotnou manželkou a dítětem Českou republiku, neboť jeho manželka disponovala povolením k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny se stěžovatelem. Stěžovatel i jeho rodina by se tak ocitli v bezvýchodné situaci, což bylo dle Nejvyššího správního soudu možno ověřit na základě správního spisu. Uvedl-li Nejvyšší správní soud v rozebírané věci sp. zn. 5 As 73/2011 navíc i to, že pro výkon práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatel zůstal na území České republiky až do skončení řízení o jeho kasační stížnosti, neboť k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně a být v kontaktu se svým zástupcem atp., nejednalo se zjevně o stěžejní důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [obdobně viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2015, č. j. 3 Azs 100/2015 – 25, ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu, kde bylo hlavním rozhodovacím důvodem pro přiznání odkladného účinku to, že stěžovatel (prokazatelně) pečoval o nezletilého občana České republiky, jehož matka byla v zahraničí a nejevila o něj zájem]. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti je proto nutné vždy pečlivě zvažovat okolnosti konkrétního případu.

[16] Stěžovatelem tvrzené skutečnosti, že jeho rodina žije ve Vietnamu z jeho příjmů a že nepřiznáním odkladného účinku dojde k popření jeho práva na spravedlivý proces, tj. možnosti být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu pokyny, nenasvědčují tomu, že jsou dány mimořádně závažné okolnosti opodstatňující odložení účinků pravomocného rozhodnutí krajského soudu, jako tomu obdobně bylo ve shora uváděných příkladech, kdy Nejvyšší správní soud odkladný účinek přiznal.

[17] Přiznání odkladného účinku v případech jako je ten stěžovatelův by vedlo k paušálnímu přiznávání odkladného účinku všem kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím, jejichž nikoliv bezprostředním důsledkem může být povinnost vycestovat

pokračování

z území České republiky. Tím by byla zcela popřena výjimečná povaha institutu odkladného účinku, jakož i záměr zákonodárce nepřiznat kasačním stížnostem brojícím proti takovému typu správních rozhodnutí odkladný účinek automaticky, tedy přímo ze zákona.

[18] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení všech tvrzení stěžovatele dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku pro stěžovatele samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.), a proto nemohlo být jeho návrhu vyhověno (výrok I.)

[19] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat žádné závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[20] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, poplatkové povinnosti a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020511020**.

[21] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, jež podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí částku 5000 Kč. Stěžovatel však do dne vydání tohoto usnesení soudní poplatek neuhradil. Proto ho Nejvyšší správní soud vyzývá ke splnění poplatkové povinnosti a stanovuje mu k tomu přiměřenou lhůtu. Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolkových známek na přiloženém tiskopisu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 - 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1020511020**.

[22] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 110/2020 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 § 120 s. ř. s.).

Nebude-li poplatek za kasační stížnost (výrok III.) ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení **zastaví**. K poplatku zaplacenému po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by stěžovateli mohla vzniknout újma, a ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

Má-li stěžovatel za to, že splňuje podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami je třeba nalepit vždy oba jejich díly (neznehodnocené) na tiskopis na vyznačeném místě, tiskopis podepsat a vrátit jej označenému soudu.

V Brně dne 6. května 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a v kolkových známkách zasílám určený soudní poplatek 5000 Kč za kasační stížnost.

sp. zn. 2 Azs 110/2020

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek:

pokračování

Vyhovuji výzvě a v kolkových známkách zasílám určený soudní poplatek 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

sp. zn. 2 Azs 110/2020

podpis

.....

Místo pro nalepení kolkových známek: